

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 31 marca 1947 r.

Nr 31

TREŚĆ:

DEKRETY:

- Poz.: 130 — z dnia 27 marca 1947 r. o zmianach organizacji i zakresie działania naczelných władz administracyjnych 473
- 131 — z dnia 27 marca 1947 r. o zmianie dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939 — 1945 r. 476
- 132 — z dnia 27 marca 1947 r. o ulgowym nadawaniu uprawnień budowlanych w wyjątkowych przypadkach 477

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 133 — z dnia 13 marca 1947 r. o zabezpieczeniu przez państwowe przedsiębiorstwa budowlane zobowiązań w związku z podejmowaniem się wykonania robót na rzecz Skarbu Państwa 477
- 134 — z dnia 13 marca 1947 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1946 r. o należnościach funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe 478

ROZPORZĄDZENIA:

- 135 — Ministrów Sprawiedliwości oraz Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 lutego 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu oraz Apropowizacji i Handlu o ustanowieniu Sądu Pracy w Gdańsku 479
- 136 — Ministra Skarbu z dnia 20 marca 1947 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku dochodowym 480

130

DEKRET

z dnia 27 marca 1947 r.

o zmianach organizacji i zakresie działania naczelných władz administracyjnych

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 71) i ustawy z dnia 22 lutego 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 79) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Przekształca się urząd Ministra Przemysłu w urząd Ministra Przemysłu i Handlu.

2. Sprawy zastrzeżone w dotychczasowych przepisach prawnych właściwości Ministra Przemysłu, Ministra Apropowizacji i Handlu oraz Ministra Żeglugi i Handlu Zagranicznego, a należące w myśl art. 2 do zakresu działania Ministra Przemysłu i Handlu, przechodzą do zakresu działania Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 2. Do zakresu działania Ministra Przemysłu i Handlu należą:

- 1) sprawy polityki przemysłowej i polityki handlu wewnętrznego, a sprawy polityki

handlu zagranicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych;

- 2) sprawy państwowego przemysłu i handlu z wyłączeniem spraw zastrzeżonych innym ministrom na mocy przepisów specjalnych;
- 3) sprawy handlu zagranicznego, a w szczególności:
 - a) prowadzenie rokowań przy zawieraniu umów handlowych oraz nadzór nad ich wykonaniem przy udziale Ministra Spraw Zagranicznych i przy współudziale innych władz zainteresowanych;
 - b) regulowanie obrotu towarowego między Polską a zagranicą;
 - c) wyznaczanie radców handlowych, attachés handlowych, wyznaczanie i wysyłanie przedstawicieli w sprawach handlu zagranicznego, w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych;
- 4) sprawy administracji przemysłowej;
- 5) sprawy górnicze i administracji górniczej oraz służba geologiczna;
- 6) nadzór nad organizacjami i zrzeszeniami przemysłowymi, rzemieślniczymi i handlowymi oraz nad samorządem gospodarczym przemysłu, handlu i rzemiosła;
- 7) sprawy nadzoru nad urządzeniami wymagającymi dozoru przemysłowo-technicznego, sprawy probiercze oraz kontroli miar;
- 8) sprawy ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych;
- 9) sprawy przemysłowego i handlowego szkolenia zawodowego przy współudziale władz zainteresowanych;
- 10) inne sprawy przekazane właściwości Ministra Przemysłu i Handlu w drodze przepisów szczególnych.

Art. 3. 1. Przekształca się urząd Ministra Apropowizacji i Handlu w urząd Ministra Apropowizacji

2. Sprawy zastrzeżone w dotychczasowych przepisach prawnych właściwości Ministra Apropowizacji i Handlu, a należące w myśl art. 4 do zakresu działania Ministra Apropowizacji, przechodzą do zakresu działania Ministra Apropowizacji.

Art. 4. Do zakresu działania Ministra Apropowizacji należy piecza nad należytym zaopatrywaniem ludności w środki żywnościowe i inne artykuły powszedniego użytku, a w szczególności:

- 1) sprawy zabezpieczania dla celów zaopatrywania ludności środków żywnościowych i innych artykułów powszedniego użytku;
- 2) sprawy zasad dysponowania zapasami środków żywnościowych i innych artykułów powszedniego użytku;
- 3) sprawy normowania spożycia środków żywnościowych oraz reglamentowanych artykułów powszedniego użytku;
- 4) sprawy polityki cen i kosztów reglamentowanych środków żywności i artykułów powszedniego użytku;
- 5) sprawy zasad rozdziału reglamentowanych środków żywności i artykułów powszedniego użytku;
- 6) opracowywanie zasad racjonalnego żywienia i propagowanie tych zasad w porozumieniu z innymi zainteresowanymi władzami;
- 7) inne sprawy przekazane właściwości Ministra Apropowizacji w drodze przepisów szczególnych.

Art. 5. 1. Przekształca się urząd Ministra Żeglugi i Handlu Zagranicznego w urząd Ministra Żeglugi.

2. Sprawy zastrzeżone w dotychczasowych przepisach prawnych właściwości Ministra Żeglugi i Handlu Zagranicznego, a należące w myśl art. 6 do zakresu działania Ministra Żeglugi, przechodzą do zakresu działania Ministra Żeglugi.

Art. 6. 1. Do zakresu działania Ministra Żeglugi należą sprawy polityki morskiej, a w szczególności:

- 1) sprawy żeglugi morskiej;
- 2) sprawy administracji morskiej;
- 3) sprawy portów i przystani morskich, jak również urządzeń portowych i nabrzeża morskiego;
- 4) sprawy przeładunku portowego;
- 5) sprawy nadzoru nad urządzeniami żeglugi, portów i rybołówstwa wymagającymi dozoru technicznego;
- 6) sprawy rybołówstwa morskiego;
- 7) sprawy przemysłu okrętowego, morskiej floty handlowej i rybackiej;
- 8) sprawy przedsiębiorstw żeglugowych, portowych i połowów morskich oraz przedsiębiorstw usługowych związanych bezpośrednio z żeglugą i rybołówstwem morskim;
- 9) wyznaczanie i wysyłanie za granicę przedstawicieli w sprawach, które wchodzą w zakres działania Ministra Żeglugi oraz zawieranie umów międzynarodowych w tych sprawach;
- 10) sprawy morskiego szkolenia zawodowego przy współdziałaniu władz zainteresowanych;
- 11) inne sprawy przekazane właściwości Ministra Żeglugi w drodze przepisów szczególnych.

2. Sprawy wymienione w ust. 1 pkt 9) Minister Żeglugi wykonuje przy udziale Ministra Spraw Zagranicznych.

Art. 7. Sprawy zastrzeżone właściwości Prezesa Rady Ministrów w przepisach dotyczących miernictwa i pomiarów kraju przechodzą do zakresu działania Ministra Odbudowy.

Art. 8. Sprawy zastrzeżone właściwości Prezesa Rady Ministrów w przepisach dotyczących mienia ponemieckiego i opuszczonego oraz urzędów likwidacyjnych przechodzą do zakresu działania Ministra Skarbu.

Art. 9. 1. Sprawy zastrzeżone właściwości Prezesa Rady Ministrów w przepisach dotyczących statystyki państwowej i Głównego Urzędu Statystycznego z wyjątkiem wyszcze-

gólnionych niżej przechodzą do zakresu działania Prezesa Centralnego Urzędu Planowania.

2. Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego mianuje Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Prezesa Rady Ministrów przedstawiony przez Prezesa Centralnego Urzędu Planowania. Wiceprezesów Głównego Urzędu Statystycznego mianuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego przedstawiony przez Prezesa Centralnego Urzędu Planowania.

3. Rozporządzenia w sprawie wykonania dekretu z dnia 31 lipca 1946 r. o organizacji statystyki państwowej i o Głównym Urzędzie Statystycznym (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 239) wydaje Prezes Rady Ministrów na wniosek Prezesa Centralnego Urzędu Planowania.

4. Statut organizacyjny Głównego Urzędu Statystycznego nadaje Prezes Rady Ministrów na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego przedstawiony przez Prezesa Centralnego Urzędu Planowania.

Art. 10. Sprawy Instytutu Gospodarstwa Narodowego zastrzeżone właściwości Prezesa Rady Ministrów przechodzą do zakresu działania Prezesa Centralnego Urzędu Planowania z wyjątkiem spraw zastrzeżonych właściwości Prezesa Rady Ministrów w art. 4, 6 i 7 dekretu z dnia 22 lutego 1946 r. o utworzeniu i zakresie działania Instytutu Gospodarstwa Narodowego (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 66).

Art. 11. Urzędnicy i niżsi funkcjonariusze państwowi oraz pracownicy kontraktowi, zatrudnieni w działach służby, które na mocy niniejszego dekretu zostają przekazane do zakresu działania innego ministra, przechodzą z dniem wejścia w życie dekretu na służbę w odpowiednich działach zarządu państwowego.

Art. 12. Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu traci moc obowiązującą dekret z dnia 8 stycznia 1946 r. o utworzeniu i zakresie działania Ministerstwa Żeglugi i Handlu Zagranicznego (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 13).

Art. 13. 1. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Przemysłu i Handlu, Żeglugi, Apropozycji, Spraw Zagranicznych, Odbudowy i Skarbu, każdemu w jego zakresie działania.

2. W wykonaniu niniejszego dekretu Rada Ministrów w razie potrzeby wyda w formie

uchwały dalsze szczegółowe postanowienia o podziale zakresu działania między zainteresowane ministerstwa i urzędy.

Art. 14. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Józef Cyrankiewicz

Minister Przemysłu:
Hilary Minc

w/z Kierownik Ministerstwa Żeglugi i Handlu Zagranicznego:

Karol Petruszewicz

Minister Apropowizacji i Handlu:
Włodzimierz Lechowicz

Minister Spraw Zagranicznych:
Zygmunt Modzelewski

Minister Odbudowy:
Michał Kaczorowski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

131

D E K R E T

z dnia 27 marca 1947 r.

o zmianie dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępowanie od narodowości w czasie wojny 1939 — 1945 r.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 71) i ustawy z dnia 22 lutego 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 79) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrete z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępowanie od narodowości w czasie wojny 1939 — 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 237) art. 17 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Jeżeli do dnia 31 października 1947 r. nie zostanie wniesiony akt oskarżenia, prokurator przywróci wolność osobie osadzonej w miejscu odosobnienia”.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Sprawiedliwości, Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego, Skarbu, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych,

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Józef Cyrankiewicz

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski
Marszałek Polski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Administracji Publicznej:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka